

Kniha Daniel – číslo stošesťdesiat

Prorocký význam Danielovho posledného videnia: odhaľovanie pravdy pre posledné dni

Jeff Pippenger
2024-03-26

Daniel je v desiatej kapitole predstavený ako ten, ktorý bol vzkriesený zo dní smútku prostredníctvom trojstupňového procesu večného evanjelia. Gabriel potom Danielovi podáva prorocké dejiny jedenástej kapitoly, čím označuje dejiny svetla veľkej rieky Hiddekel.

„Je potrebné omnoho dôkladnejšie študovať Božie slovo. Osobitne Daniel a Zjavenie by mali požívať pozornosť ako nikdy predtým v dejinách nášho diela. V niektorých oblastiach môžeme povedať menej, pokiaľ ide o rímsku moc a pápežstvo, no mali by sme upriamiť pozornosť na to, čo napísali proroci a apoštoli pod vnuknutím Ducha Božieho. Duch Svätý usporiadal veci tak, tak pri daní proroctva, ako aj v zobrazených udalostiach, aby učil, že ľudský činiteľ má zostať mimo dohľadu, skrytý v Kristovi, a že Pán Boh nebies a Jeho zákon majú byť vyvýšené.“

„Čítajte knihu Daniel. Vybavte si, bod po bode, dejiny kráľovstiev, ktoré sú tam predstavené. Hľadajte na štátnikov, rady, mocné armády a vidzte, ako Boh pôsobil, aby ponížil pýchu ľudí a zložil ľudskú slávu do prachu. Jedine Boh je predstavený ako veľký. V prorokovom videní Ho vidno, ako zvrháva jedného mocného vládcu a ustanovuje iného. Je zjavený ako Panovník vesmíru, ktorý sa chystá ustanoviť svoje večné kráľovstvo — Pradávný dní, živý Boh, Prameň všetkej múdrosti, Vládca prítomnosti, Zjavovateľ budúcnosti. Čítajte a pochopte, aký úbohý, aký krehký, aký pomínuteľný, aký blúdiaci, aký vinný je človek, keď pozdvihuje svoju dušu k márnosti.“

„Duch Svätý prostredníctvom Izaiáša upriamuje našu pozornosť na Boha, živého Boha, ako na hlavný predmet pozornosti — na Boha, ako je zjavený v Kristovi. „Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; a kniežatstvo bude na jeho pleci; a jeho meno bude: Divotvorný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja“ [Izaiáš 9:6].“

„Svetlo, ktoré Daniel prijal priamo od Boha, bolo dané zvlášť pre tieto posledné dni. Videnia, ktoré videl pri brehoch Ulaja a Hiddekelu, veľkých riek Šineáru, sa teraz naplňajú a všetky predpovedané udalosti sa čoskoro uskutočnia.“ Manuscript Releases, zväzok 16, 333, 334.

Duch Svätý „tak usporiadal okolnosti“ pri daní proroctva „a udalosti“ Danielovho posledného videnia, že prvá kapitola (desiata) predstavuje skúsenosť Božieho ľudu v posledných dňoch, tak ako aj posledná kapitola (dvanásta). Utváranie týchto troch kapitol, ktoré tvoria svetlo rieky Hiddekel, a ktoré „bolo dané zvlášť pre tieto posledné dni“, bolo navrhnuté tak, aby nieslo trojkrovú definíciu „pravdy“. V tom, že prvá súhlasí s poslednou a prostredná predstavuje vzburu, máme nielen štruktúru hebrejského slova „pravda“, ktoré bolo vytvorené prvým, trinástym a posledným písmenom hebrejskej abecedy, ale vidíme aj podpis Alfy a Omegy.

Desiata kapitola knihy Daniel označuje stoštyridsaťštyritisíc tých, ktorí rozumejú tak videniu „chazón“ o dvetisícpäťstodvadsiatich rokoch, ako aj videniu „mareh“ o dvetisícristo rokoch. Nielenže rozumejú týmto dvom videniam, ale vlastnia aj skúsenosť ospravedlnenia vierou, ktorá je vyvolaná ženským a kauzatívnym videním „marah“ „zjavenia“.

„Pre myseľ i dušu, rovnako ako pre telo, platí Boží zákon, že sila sa nadobúda úsilím. Rozvoj prináša cvičenie. V súlade s týmto zákonom Boh vo svojom slove poskytol prostriedky na rozvoj mysle a ducha.

„Biblia obsahuje všetky zásady, ktoré ľudia potrebujú pochopiť, aby boli pripravení buď pre tento život, alebo pre život budúci. A tieto zásady môžu pochopiť všetci. Nikto, kto má ducha vnímavého pre jej učenie, nemôže čítať čo i len jediný úryvok z Biblie bez toho, aby z neho ne získal nejakú užitočnú myšlienku. Ale najcennejšie učenie Biblie nemožno získať príležitostným alebo nesúvislým štúdiom. Jej veľký systém pravdy nie je podaný tak, aby ho rozpoznal uponáhľaný alebo nedbalý čitateľ. Mnohé z jej pokladov ležia hlboko pod povrchom a možno ich získať iba usilovným skúmaním a vytrvalým úsilím. Pravdy, ktoré tvoria tento veľký celok, treba vyhľadávať a zhromažďovať, „tu trochu a tam trochu.“ Izaiáš 28:10.

„Keď budú takto preskúmané a zhromaždené, ukáže sa, že do seba dokonale zapadajú. Každé evanjelium je doplnkom k ostatným, každé proroctvo vysvetlením iného, každá pravda rozvinutím nejakej inej pravdy. Predobrazy židovského poriadku sú objasnené evanjeliom. Každá zásada v Božom slove má svoje miesto, každá skutočnosť svoj význam. A celá stavba vo svojom zámere i uskutočnení vydáva svedectvo o svojom Autorovi. Takúto stavbu nemohla pojať ani vytvoriť nijaká myseľ okrem mysle Nekonečného.“

„Pri skúmaní jednotlivých častí a pri štúdiu ich vzájomného vzťahu sú najvyššie schopnosti ľudskej mysle povolané k intenzívnej činnosti. Nikto sa nemôže venovať takémuto štúdiu bez toho, aby si nerozvíjal duševnú silu.

„A duševná hodnota štúdia Biblie nespočíva iba v hľadaní pravdy a jej zhromažďovaní. Spočíva aj v úsilí potrebnom na pochopenie predložených tém. Myseľ, zamestnaná len všednými vecami, zakrpatieva a slabne. Ak nie je nikdy podnecovaná k tomu, aby chápala veľké a ďalekosiahle pravdy, časom stráca schopnosť rastu. Ako ochrana proti tejto degenerácii a ako podnet k rozvoju sa nič nemôže vyrovnáť štúdiu Božieho slova. Ako prostriedok intelektuálnej výchovy je Biblia účinnejšia než ktorákoľvek iná kniha, ba než všetky ostatné knihy dohromady. Veľkosť jej tém, dôstojná jednoduchosť jej výrokov, krása jej obraznosti oživujú a povznášajú myšlienky tak, ako to nedokáže nič iné. Nijaké iné štúdium nemôže sprostredkovať takú duševnú silu ako úsilie pochopiť ohromujúce pravdy zjavenia. Myseľ takto uvedená do styku s myšlienkami Nekonečného sa nemôže nerozšíriť a neposilniť.“

„A ešte väčšia je moc Biblie pri rozvíjaní duchovnej prirodzenosti. Človek, stvorený pre spoločenstvo s Bohom, môže iba v takomto spoločenstve nájsť svoj skutočný život a rozvoj. Stvorený tak, aby v Bohu nachádzal svoju najvyššiu radosť, nemôže v ničom inom nájsť to, čo by utišilo túžby srdca a nasýtilo hlad a smäd duše. Kto s úprimným a učelivým duchom skúma Božie slovo a usiluje sa porozumieť jeho pravdám, ten bude uvedený do spojenia s jeho

Autorom; a okrem jeho vlastnej voľby niet hraníc možností jeho rozvoja.“

„Bible má v širokém rozpětí svého stylu a námětů něco, co zaujme každou mysl a osloví každé srdce. Na jejích stránkách se nacházejí nejstarobylější dějiny; životopisy nejvěrnější skutečnému životu; zásady vlády pro správu státu i pro uspořádání domácnosti — zásady, jimž se lidská moudrost nikdy nevyrovnala. Obsahuje nejhlubší filozofii, nejlíbeznější a nejvznešenější poezii, nejvášnivější i nejdojemnější. Spisy Bible jsou, i když jsou takto posuzovány, hodnotou nezměrně nadřazeny dílům kteréhokoli lidského autora; avšak v rozsahu nesrovnatelně širší, v hodnotě nekonečně větší jsou tehdy, když jsou nahlíženy ve svém vztahu k velké ústřední myšlence. Ve světle této myšlenky nabývá každé téma nového významu. V nejprostěji vyjádřených pravdách jsou obsaženy zásady, které jsou vysoké jako nebesa a zahrnují věčnost.“

„Ústřednou témou Biblie, témou, okolo ktorej sa zoskupuje každá iná v celej tejto knihe, je plán vykúpenia, obnovenie Božieho obrazu v ľudskej duši. Od prvého náznaku nádeje vo výroku vyslovenom v Edene až po posledné slávne zaslúbenie Zjavenia: ‚Budú hľadiet‘ na jeho tvár, a jeho meno bude na ich čelách‘ (Zjavenie 22:4), obsahom každej knihy a každej state Biblie je rozvíjanie tejto podivuhodnej témy — pozdvihnutia človeka — moci Božej, ‚ktorá nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.‘ 1 Korint’anom 15:57.“ Výchova, 123–125.

V práve citovanom úryvku sa uvádza, že Biblia, posudzovaná z ktoréhokolvek hľadiska literatúry, ďaleko prevyšuje akékoľvek ľudské dielo. Sestra Whiteová uviedla: „Na jej stránkach sa nachádzajú najstaršie dejiny; životopis najvernejší skutočnému životu; zásady vlády na spravovanie štátu i na usporiadanie domácnosti — zásady, ktorým sa ľudská múdrosť nikdy nevyrovnala. Obsahuje filozofiu najhlbšiu, poéziu najsladšiu a najvznešenejšiu, najvrúcnejšiu i najdojímavejšiu,“ a že „takúto stavbu nemohla pojať ani utvoriť nijaká myseľ okrem mysle Nekonečného.“

Všetky uznávané pravidlá ľudstva, ktoré určujú zásady poskytujúce literatúre jej štruktúru, Biblia prevyšuje. Zásady predkladané na univerzitách ľudstva, ktoré rozlišujú medzi priemernou či menejcennou literatúrou a vrcholnými dielami ľudskej literatúry, Biblia všetky presahuje. S týmto vedomím stojí za to uznať, že vrchol, veľkolepý záver prorockého svedectva celej Biblie, je predstavený v poslednom Danielovom videní. Je to korunujúci kameň prorockého svedectva a nijaký vrchol v ľudskej literatúre sa ani nepribližuje svedectvu jedenástej kapitoly Daniela, počnúc prvým veršom a pokračujúc až po štvrtý verš dvanástej kapitoly.

V knihe Zjavenie sa stretávajú a uzatvárajú všetky knihy Biblie a v Zjavení sú znovu prevzaté tie isté línie proroctva ako v knihe Daniel; avšak vo vzájomnom vzťahu je kniha Daniel prvou zmienkou a Zjavenie poslednou. Všetko jestvuje v prvej zmienke a všetko jestvuje v knihe Daniel; a vyvrcholením tejto knihy je videnie dané pri rieke Hiddekel. Vyvrcholenie udalostí predstavených v tomto videní sa začína vo verši štyridsať a pokračuje až dovtedy, kým je kniha zapečatená vo štvrtom verši dvanástej kapitoly. Tieto verše predstavujú grandiózne finále každej prorockej pravdy, aká kedy bola vyslovená alebo zaznamenaná svätými mužmi dávnych čias, vrátane sestry Whiteovej.

K tomuto záveru v jedenástej kapitole vedú dejiny v rámci tejto kapitoly, ktoré poskytujú svedectvá pre správne pochopenie posledných šiestich veršov jedenástej kapitoly, kde trojití nepriatelia — drak, šelma a falošný prorok — teraz vedú svet k ukončeniu času ľudskej skúšky. Sestra Whiteová tento vnútorný princíp priamo identifikuje.

„Nemáme času nazvyš. Pred nami sú ťažké časy. Svet je rozvírený duchom vojny. Čoskoro sa odohrajú výjavy súženia, o ktorých hovoria proroctvá. Proroctvo v jedenástej kapitole Daniela sa takmer úplne naplnilo. Veľká časť dejín, ktoré sa odohrali pri naplnení tohto proroctva, sa zopakuje. V tridsiatom verši sa hovorí o moci, ktorá ,sa zarmúti, a vráti sa, a bude sa hnevať proti svätej zmluve; a tak bude činiť; ba vráti sa a bude sa dorozumievať s tými, ktorí opúšťajú svätú zmluvu. A vojsko povstane na jeho strane, a poškvrnia svätyňu sily, a odstránia ustavičnú obeť, a postaví ohavnosť spustošenia. A tých, ktorí bezbožne prestupujú zmluvu, zvedie lichôtkami; ale ľud, ktorý pozná svojho Boha, zosilnie a bude konať veľké veci. A rozumní z ľudu budú vyučovať mnohých; predsa však budú po mnoho dní padať mečom a plameňom, zajatím a lúpežou. A keď budú padať, dostane sa im malej pomoci; ale mnohí sa k nim pripoja pokrytecky. A niektorí z rozumných padnú, aby boli skúšaní, prečistení a vybielení až do času konca; lebo to ešte potrvá do určeného času. A kráľ bude konať podľa svojej vôle; povýši sa a zvelebí nad každého boha a bude hovoriť podivuhodné veci proti Bohu bohov; a bude sa mu dariť, až kým sa nedovíši hnev, lebo to, čo je určené, sa vykoná.“ Daniel 11,30–36.“

„Odohrajú sa výjavy podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách. Vidíme dôkazy, že satan rýchlo získava vládu nad myšliami ľudí, ktorí nemajú pred sebou bázeň Božiu. Nech všetci čítajú a rozumejú proroctvám tejto knihy, lebo teraz vstupujeme do času súženia, o ktorom sa hovorí:“

„A v tom čase povstane Michael, veľké knieža, ktoré stojí za synmi tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo, odkedy povstal národ až do toho času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. A mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa prebudia, jedni k večnému životu a druhí na hanbu a večné opovrhnutie. A múdri budú žiarť ako jas oblohy; a tí, čo privádzajú mnohých k spravodlivosti, ako hviezdy na veky vekov. Ale ty, Daniel, zavri tieto slová a zapečat knihu až do času konca: mnohí budú pobeťovať sem a tam a poznanie sa rozmnoží.“ Daniel 12:1–4. Manuscript Releases, číslo 13, 394.

V tejto pasáži sestra Whiteová najprv odkazuje na jedenástu kapitolu Daniela a potom uvádza zásadu, „že veľká časť dejín, ktoré sa odohrali pri naplnení tohto proroctva, sa zopakuje“. Potom priamo cituje verše tridsať až tridsaťšesť a pokračuje vyhlásením, že „výjavy podobné tým, ktoré sú opísané v týchto slovách, sa odohrajú“. Po tom, čo označí verše tridsať až tridsaťšesť a povie, že sa odohrajú výjavy podobné týmto veršom, potom označuje záver doby milosti, keď sa v prvom verši dvanástej kapitoly postaví Michael. Týmto spôsobom vyčleňuje týchto sedem veršov a umiestňuje ich do dejín, ktoré bezprostredne predchádzajú Michaelovmu povstaniu.

Viac než raz sme sa zaoberali dejinami veršov tridsať až tridsaťšesť a tým, ako súbežia s veršami štyridsať až štyridsaťpäť z Daniel 11, a teraz začneme uvažovať o ďalších obdobiach prorockých

dejín v 11. kapitole, ktoré sa opakujú v týchto posledných šiestich veršoch. Skôr než tak urobíme, opäť predložíme stručné zhrnutie súbehu veršov tridsať až tridsaťšesť s veršami štyridsať až štyridsaťpäť.

Tridsiaty verš označuje prechod od pohanského Ríma k pápežskému Rímu. Tieto prechodné dejiny sú spracované v rozličných prorockých pasážach, ktoré uvádzajú také dátumy, ako sú roky 330, 508, 533 a 538. V prechode od štvrtého kráľovstva k piatemu kráľovstvu biblického proroctva sa nachádzajú aj iné prorocké medzníky, no v tridsiatom prvom verši sa pohanský Rím stavia za pápežstvo, ako je to znázornené v osobe Chlodovika v roku 496. Pohanské mocnosti, ktoré sú vo verši spočiatku predstavované Chlodovikom, vykonávajú do roku 508 dielo odstránenia akéhokoľvek pohanského odporu („každodennej obete“) voči vzostupu pápežstva. Vojny tých čias prinášajú počas týchto dejín skazu mestu Rím, ktoré je predstavené ako „svätyňa sily“, a do roku 538 pohanské mocnosti dosadzujú pápežstvo na trón zeme, a ono potom na koncile v Orléanse prijíma nedeľný zákon.

Verše tridsaťdva až tridsaťšesť označujú vražednú vojnu, ktorú pápežstvo potom viedlo proti Božiemu vernému ľudu počas tisícdvosťdesiatich rokov temného stredoveku. Napokon pápežstvo prichádza k svojmu koncu vo verši tridsaťšesť. Vo verši štyridsať Reagan vytvoril tajné spojenectvo s antikristom, čím sa označuje čas, keď bol odpor protestantizmu odstránený, ako to predstavuje rok 508. Reaganovo nasadenie finančných prostriedkov a vojenskej moci bolo predobrazené „ramenami“, ktoré povstali na podporu pápežstva v roku 496. Zničenie svätyne sily pohanského Ríma, predstavovanej mestom Rím, je predobrazom zničenia Ústavy Spojených štátov pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, lebo Ústava je svätyňou sily Spojených štátov. Pri nedeľnom zákone bude pápežstvo opäť posadené na trón zeme, ako to predstavuje rok 538.

Potom sa začne záverečné obdobie vražedného pápežského prenasledovania namiereného proti vernému Božiemu ľudu, ako tomu bolo v temnom stredoveku od roku 538 až do roku 1798. To povedie k uzavretiu času milosti pre ľudstvo, keď sa postaví Michael, ako to znázorňuje rok 1798, keď pápežstvo, ktoré prekvitalo tisíc dvosťdesiat rokov, utrpelo pohoršenie smrteľnej rany.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Raz, keď som bola v meste New York, bola som v nočnom videní povolaná pozorovať budovy, ktoré sa dvíhali poschodie za poschodím k nebu. Tieto budovy boli zaručene ohňovzdorné a boli postavené na oslavu svojich majiteľov a staviteľov. Tieto budovy sa vypínali čoraz vyššie a v nich bol použitý ten najnákladnejší materiál. Tí, ktorým tieto budovy patrili, sa sami seba nepýtali: „Ako môžeme čo najlepšie osláviť Boha?“ Pán nebol v ich myšlienkach.“

Pomyslela som si: „Ó, keby tí, ktorí takto investujú svoje prostriedky, mohli vidieť svoje konanie tak, ako ho vidí Boh! Hromadia nádherné budovy, ale aké bláznivé je v očiach Vládcu vesmíru ich plánovanie a vymýšľanie. Neskúmajú všetkými silami srdca a mysle, ako by mohli osláviť Boha. Stratili zo zreteľa toto, prvú povinnosť človeka.“

„Keď vyrastali tieto honosné budovy, ich majitelia sa s ctižiadostivou pýchou radovali, že majú peniaze na to, aby uspokojovali vlastné ja a vzbudzovali závisť svojich susedov. Veľká

časť peňazí, ktoré takto investovali, bola získaná vydieraním, utláčaním chudobných. Zabudli, že v nebi sa vedie záznam o každom obchodnom úkone; každý nespravodlivý obchod, každý podvodný čin je tam zaznamenaný. Prichádza čas, keď ľudia vo svojom podvode a drzej spupnosti dosiahnu bod, za ktorý im Pán nedovolí ísť, a naučia sa, že zhovievavosť Jehovu má svoje hranice.“

„Výjav, ktorý sa potom odohral predomnou, bol požiarom poplachom. Muži hľadali na vysoké a domnelo ohňovzdorné budovy a hovorili: ‚Sú úplne bezpečné.‘ No tieto budovy zhoreli, akoby boli zhotovené zo smoly. Hasičské vozy nemohli nič urobiť, aby zastavili skazu. Hasiči neboli schopní obsluhovať svoje striekačky.“

„Bola som poučená, že keď príde Pánov čas, ak v srdciach pyšných, ctižiadostivých ľudských bytostí nenastane nijaká zmena, ľudia zistia, že ruka, ktorá bola mocná zachraňovať, bude mocná ničiť. Nijaká pozemská moc nemôže zadržať Božiu ruku. Pri stavbe budov nemožno použiť nijaký materiál, ktorý by ich uchránil pred zničením, keď príde Bohom určený čas zoslať odplatu na ľudí za ich pohrdanie Jeho zákonom a za ich sebeckú ctižiadosť.“

„Nie je mnoho takých, ani medzi vychovávateľmi a štátnikmi, ktorí chápu príčiny, čo sú základom súčasného stavu spoločnosti. Tí, ktorí držia opraty vlády, nie sú schopní vyriešiť problém mravnej skazenosti, chudoby, biedy a narastajúcej zločinnosti. Márne zápasia, aby postavili obchodné činnosti na bezpečnejší základ. Keby ľudia venovali väčšiu pozornosť učeniu Božieho slova, našli by riešenie problémov, ktoré ich trápia.“

„Písma opisujú stav sveta tesne pred druhým príchodom Krista. O ľuďoch, ktorí lúpežou a vydieraním hromadia veľké bohatstvo, je napísané: ‚Nahromadili ste si poklady do posledných dní. Hľa, mzda robotníkov, ktorí zožali vaše polia, a ktorú ste im podvodne zadržali, kričí; a volanie žencov došlo do uší Pána Zástupov. Žili ste na zemi v rozkoši a prepychu; vykrmili ste svoje srdcia ako v deň zabíjania. Odsúdili ste a zabili spravodlivého; neprotiví sa vám.‘ Jakub 5:3–6.“

„Ale kto číta výstrahy, ktoré prinášajú znamenia čias, rýchlo sa naplňajúce? Aký dojem zanechávajú na ľuďoch tohto sveta? Aká zmena je viditeľná v ich postoji? Nijaká väčšia, než aká bola viditeľná v postoji obyvateľov noachovského sveta. Pohltení svetskými záležitosťami a rozkošami, predpotopní ľudia ‚nevedeli, až prišla potopa a všetkých zmietla.‘ Matúš 24:39. Dostali výstrahy zoslané z neba, ale odmietli ich počúvať. A dnes sa svet, úplne bez ohľadu na Boží varovný hlas, ženie v ústrety večnej záhube.“

„Svet je rozvírený duchom vojny. Proroctvo jedenástej kapitoly Daniela takmer dosiahlo svoje úplné naplnenie. Čoskoro sa odohrajú výjavy súženia, o ktorých sa hovorí v proroctvách.“
Testimonies, zväzok 9, 12–14.